

חסיד של חומייני ויושב בבניקעה. פלג זה מנהל מילחמת-גרילה בצה"ל.

אתה פוגש בקצין דרוזי בכיר בבירות, ואינך יודע: האם הוא משרת את הנשיא המארוני? או את ראש-הממשלה הסוני? או את ארסלאן, בן-הסות ישראלי? או את ג'נבלס, ידיד אשף? או את כולם יחד? או אף לא אחד מהם?

הצבא הלבנוני, הסר למרותו של הנשיא הפלאנסיטי, אינו מעז להיכנס לבירות המזרחית, כי ה-פלאנגות הדריעו שיפתחו עליו כאש אם אך יראה את פרצופו שם.

ומיהן הפלאנגות? האם הן תומכות ב-אמין אל-ג'מיל, נציגן, או מתכוונות לר-צוח אותו? האם פיאר אל-ג'מיל, האב, תומך בבנו, או מתנגד לו? האם כל ה-פלאנגות, או רוב הפלאנגות, או חלק מן הפלאנגות, רוצות בהישארות צה"ל או בסילוקו? האם ירצחו מחר איש את רעהו, כפי שרצחו בעבר את אחיהם המארוניים, תומכי שמעון ופראנגייה?

האם המוני הסונים תומכים בפאודלים העשירים המייצגים אותם, שכרות ברית עם אל-ג'מיל, או עומדים לחסל אותם?

האם מנהיגי השיעים, שעמדו לכרות ברית עם אמין, שונאים אותו עכשיו מפני שהוא בגד בהם כדי לכרות ברית עם ראי-שי הסונים?

וביכלל, האם רוצה אמין להשתמש בצה"ל כדי להשתלט על כל לבנון, תחת להיות ראש-העיר של ביירות? האם הוא רוצה להשתמש בסעודיה כדי לסלק את צה"ל ואת הסורים? האם הוא משלים עם חלוקת לבנון, כדי לחלוש לפחות על המובלעת הנוצרית?

האם הוא מודיך את כולם כאף, מבידי דעת מה הוא רוצה? מי מייצג אותה? את מי הוא מייצג? האם בכלל מייצג מישהו את מי שהוא?

בחגיה-מולד קושטה והוארה ביירות המ-ערבית כמו ריו כימי הקארניוואל, ראשי הציבורים, השונאים זה את זה, הגנו יחידו בין הררי המזון, במרחק של קילומטר או שניים משאתילא הרעבה, הם זללו וסבאו, וקיללו ביחד את צה"ל, ובינתיים ערכו חיילי הצבא הלבנוני, לא הרחק משם, מצור על פלסטינים, כמו אקציה גרמנית בגטו ורשה.

ב בית-המשוגעים הרצחני הזה ציה, בכוח-הגשק, באימים, ככפייה.

עצם הרעיון מגוחך.

איאפשר להשיג בכוח גורמליזציה גם עם מדינה מסודרת כמו מצריים.

כי נורמליזציה פיררשה - יחסים בין בני-אדם. בכוח האקרה אפשר לצוות על פלוגי שוריים את ידיו, וזרקוק את כיסו. אך איאפשר להכריח אותו לאהוב את בעד-האקרה.

כל זה מוכח עתה במצריים. המצרים מרגשים כי הישראלים בגדו בהם, ירקו בפניהם, דרסו את רגשותיהם בגלל גאווה. הם מתנהגים כפי שמתנהג אדם גורמלי המרגיש כך במצב כזה, הגורמליזציה היא מצב בלתי-גורמלי.

עכשיו מאמין שרון כי בכוח הטאנקים אפשר להכריח את הלבנונים להסכים ל-גורמליזציה - שמהגורמה היחידה הי קיימת בלבנון היא רצח הדדי.

מבחינה זו כבר יש נורמליזציה - הלבנונים רוצחים את חיילי צה"ל כפי שהם רגילים לרצוח איש את רעהו.

מערב הפרוע גולד המושג, חתונת-רובה-הציד. כאשר היה גבר מכניס אשה להריון, היה אביה של הגברת מוריד מן הר קיר את רובה-הציד שלו, תוקע את הלוע בגב הגבר ומצעדי אותו אל הכומר הק רוב ביות, וזה היה משיא את הווג.

מבחינה זו אין הצפון הפרוע שלנו דומה למערב הפרוע. לא תקום חתונה כזאת. ואילו קמה, מה היא היתה שווה?

שידור

צל"ש

טריפ ירדני

● למחלקת התוכניות של הטלוויזיה הירדנית, שהוכיחה באמצעות לוח-המיי שדרים החדש שלה (החל באחד בינואר 1983) את עליונותה על הטלוויזיה הישר-ירדני מעמיד בספקר את הימרות התר-בותיות של הטלוויזיה-הישראלית כטלווי-זיה של עם הספר והתרבות.

בין הסדרות החדשות של הטלוויזיה הירדנית בולטים שוגון (יום א') מוטיקה בזמן (כ"ל) שענה אחת עם אגאטה כריטי (יום ב'); דאלאס (יום ג'); מילחמת העולם השלישית (יום ד'); ניקולאס ניקלבי (יום ו') ועוד סידרה של קומדיות איכותיות. כושר בחירת הסרטים של הטלוויזיה היר-דנית מהווה עוד הוכחה לכך שאת הטלווי-זיה הישראלית מנהלת כיום חבורת לא-יוצלים, חסרי הבנה אלמנטרית, המשאי-רה לצופיה-טלוויזיה (בעיקר באזורי ההר) את הזכות ליהנות מתוכניותיה של הטל-זויזיה הירדנית, תחת להתיסר מהאיוולת המקורגת בערוצו של טכניה סער.

צל"ג

שלוש בוכות שעוה

● לצוות התוכנית מוקד של השבוע שעבר (יעקב אחימאיר, יורם רונן ו-דן סממה) על יגמומיהם הפחדניים מול

כתב סממה

נמושות מול בולדוור

הופעתו הדורסנית של מרואינים, שרה-ברי שחון, אריאל שרון, השר, שניצל את המסך לעשיית הון פוליטי, הטיח בפני שלושת הכתבים סידרת האשמות מגוחכות (ראה יומן אישי). שלושת הכתבים הנכנעים איפשרו לשרון לערוך על המירקע ליג'ן מצולם במיקצוע העיתונות. השיא היה כא-שר דן סממה הוכיח אפסות מול האשמותיו של שרון על שידור כתבת רד אילנו אוורו, ונראה כתלמיד נוף מול מורה. תוכנית זו היתה תצוגה של נמושות מול בולדוור. אילו ישבו מול שרון שלוש בוכות-שעוה, והשאלות היו מוגשות לשרון מראש בכתב, לא היה משתנה דבר.

מאחרי הקלעים

הקרפיון במחלקה

רוח רעה מהלכת מזה כמה שבועות בי-מיסדרון חטיבת-החדשות של הטלוויזיה, מקור הרוח הרעה הוא כתב הירדני לשעבר, מוכאל קרפין, שניצל את שליחותו כי-כתב רשות-השידור בגרמניה כדי להתברג בחטיבת-החדשות של הטלוויזיה. קרפין, המתפקד כאחד מעוזריו של עורך מבט יאיר שטרן (תפקיד שבו הוא מלגלג על כישוריו המיקצועיים של הממונה עליו), החליף את שטרן, שיצא לחופשה. בימי חופשתו של שטרן הפעיל קרפין (המכונה בפי כתבי מבט בכינויים כ"קרפ-יון" ו"קאפו") גוהלי טרור בחדרה-החדשות, כפי שעשה בעבר הרחוק בחזרה-החדשות

של קול ישראל (שם שמחו על העברתו של קרפין מהרדיו לטלוויזיה, עם שובו מגר-מניה). בתקופה שבה ערך את מבט, ניהל את המחלקה בשרירות של החלטות. למ-של: הוא העדיף שידור מגזין יומי על מסעותיה של הכוכבת המזדקנת אליזבט טיילור ברחבי ישראל על נושאים חשוי-בים, כראיון עם יאסר ערפאת. כתבי-הטלוויזיה לא היו מוכנים לשאת עוד את שררתו של קרפין, הם טענו ש-החיוך היחידי שהוא מחייך בבניין-הטלווי-זיה זה הוא החיוך עם תום מהדרת כותרות מבט שהוא מגיש, כאשר החיוך נועד לומר לצופי הטלוויזיה, "הנה, הגשתי עוד מהד-רה!"

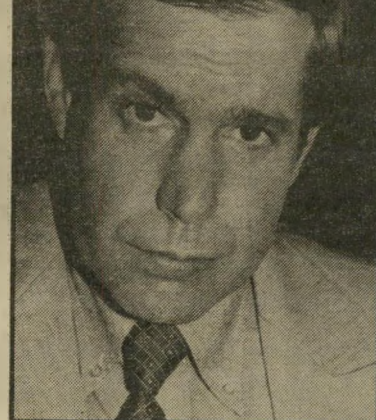
הכתבים התארגנו, ערכו כיניהם כמה פגישות סדירות, ובסופן החליטו לשלוח להנהלת הטלוויזיה פטיציה שמטרתה היא להחזיר את קרפין לעבודה ככתב-שדה. קרפין לא שימש מעודו ככתב-שדה בארץ, כך שאינו מכיר כלל את בעיות-השטח של כתבי-הטלוויזיה. כתבי הטלוויזיה אף הבחירו, שאם ימ-שיך קרפין בתפקידו, הם יעשוים לפרוש מהטלוויזיה ולהתיר אותה בידי מיכאל קרפין, ככתב וכעורך גם יחד. אין ספק שסיפורי קרפין עוד יפרנסו את מילחמות בניין-הטלוויזיה זמן רב. אחד מוותיקי חטיבת-החדשות אף הגדיר בשבוע שעבר את קרפין כ"מיכה רייסר של הטל-זויזיה!"

משולם לא-ישלם

סידרת-הטלוויזיה הפולקלוריסטית מישל עזרא ספרא ובניו השואבת מזה יותר מש-נה את רוב תקציבי היצירה העצמית של הטלוויזיה, נמסרה מתוך סיבות לא-ברורות לידינו של הבימאי ניסים דיין.

דיין, שקו גבוה משוך בין הפקותיו הי-פרטיות (סירטוני-פירסומת וסרטים) לבין הפקה זו, עשה כל שביכולתו כדי שהסיד-רה תיערך על גבי שולחן-עריכה בתל-אביב, לשם נוחיותו הפרטית, ובמרחק מבניין הי-טלוויזיה.

אלא שמפיק הסידרה, יופי משולם, קי-לט מיד שאם הסידרה תיערך בתל-אביב, יימשך מועד העריכה על-פני חודשים רבים, בשל החלטות הרבות שדיין מקדיש להן את זמנו. התוצאה: פגישה סוערת בין משולם ודיין, שבמהלכה צעק משולם על הבימאי: "אתה תערוך את הסידרה כי-ירושלים, ותסיים אותה תוך שלושה חו-דשים. אם לא תסכים, אני פשוט אמסור את הבימיו לבימאי אחר ולא אשלם לך!"

עוזר-עורך קרפין

רייסר של הטלוויזיה

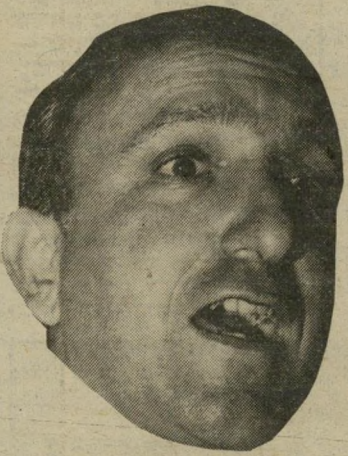
דיין נכנע, והסידרה נערכת על שולח-נות-עריכה בירושלים. שלושת הפרקים שביים דיין הפכו, באורח-פלא, לארבעה פ-ריקים.

חכמי יבנה

הוועדה-המנהל של רשות-השידור החליט ללכת בעקבות ר' יחזק בן-זכאי מירר-שלים ליבנה. ח"כ מאיר שיפריה, שי-הוא חבר הוועדה-המנהל, הזמין ביום החמי-

מינהגי פאפואה

חבר הוועדה-המנהל של רשות-השידור, אהרון פאפו, לא יוכל עוד להתלונן שמונעים מאנשים כמוהו את זכות המבע בכלי-התיקשות הממלכתיים. בימים אלה סוכם בין פאפו ובין מפקד גלי צה"ל, רון בן-ישי, על מסירת אחת מפגישות השידור של גלי צה"ל לפאפו. שאלה שלא הובהרה: התייחי-

שרדן פאפו

יד רוחצת יד

סותו של פאפו בישיבות הוועדה-המנהל של הרשות, שגליצ כפוסים לו, לנוש-אים הקשורים בגליצ. אגב, חברי הי-וועדה-המנהל של רשות-השידור מנועים מלהופיע בקול ישראל בטלוויזיה בלא אישור-מיוחד מטעם הוועדה-המנהל. שירות הדדי זה של בן-ישי, משרתו של אריאל שרון, ופאפו, איש הימין הקיצוני-קיצוני, מתאים יותר למדינה כמו פאפואה, השוכנת בצד המזרחי של האי ניו-גיני באוקיינוס השקט.

שי האחרון את חבריו לוועד לערוך ישיבה ביבנה, שם הוא משמש גם כראש המועצה המקומית.

אמר על מיפגש זה אחד מכתבי הטל-זויזיה: "הפגישה הבאה של הוועדה-המנהל תיערך, לשם האיוון הפוליטי, בבית ברל, שאותו מנהל חבר הוועדה-המנהל ניסים אלמוג, ובעיקבותיה יערוך אהרון פאפו. פו מיפגש בהיכל המישפט בתל-אביב, בעוד שאהובה מרון תכנס את חברי הוועדה-המנהל במכון-היופי המטפל בת". בכיר אחד בטלוויזיה אמר: "דור דור וחכמי-יבנה שלו".

פסקול

טלזיה תורכת

פרט לא ידוע במסכת-היחסים שבין מ"מ הכתבה-צבאי בטלוויזיה, דן סממה, ובין דובר צה"ל, תת-אלוף יעקב אבן: סמין מה היה פקודו של אבן, בתפקיד ניהולי, ולא-צבאי, כאשר אבן שירת כמפקד חטי-בת ירושלים. ●● הסידרה דאלאס עומדת לשוב בקרוב למירקע. הסרטים שיוקרנו יהיו מיושנים, לעומת הסרטים המוקרנים בטלוויזיה הירדנית, במרחק של שנת-שידור. ●● את מקומו של מנהל מחלקת-התרבות-האמנות של הטלוויזיה, אביטל מוסינזון, שמונה למישרת מנהל הפסטי-בל הישראלי, עשוי למלא הבימאי אפרים פסן. ●● אחת מתעלומות מחלקת-החד-שות של הטלוויזיה בימים אלה: האם יאשר שרה-אזר, יורם אריזון, את מניויו הצפוי של הכתב הכלכלי אלישע שפיגלמן למישרת חבר במיטלחת הי-כלכלית של ישראל בניו-יורק, כנציג של בנק ישראל, או לא? ●● על ריבוי הק רגתם של סירטי-טלוויזיה הונגריים שגנה האחרונה בטלוויזיה (בשבוע שעבר: סיר-טו המעולה של הבימאי אישטון סאבו, האב) נקשרת בידי עובדי-טלוויזיה רבים בניגול הרשות בידי יוסף לפיד, שהוא הונגרי-יוגוסלבי במוצאו. שאל אחד מעוב-די מחלקת-התוכניות של הטלוויזיה: "מה יקרה אם המנכ"ל הבא של הרשות יהיה ממוצא תורכי?"